

30. juni 2016

I medfør af § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål:

Spørgsmål til Naalakkersuisut vedr. bisiddere med særlig viden og vejledningsindsigt:

1. Bruger det grønlandske retsvæsen, de grønlandske kommuner eller det grønlandske politi, bisiddere med særlig viden og vejledningsindsigt til borgere, der har været udsat for diverse former for kriminalitet, lovovertrædelser eller lignende? Jeg tænker ikke kun på det rent kriminalretlige, men også på hjælp til borgerne som er i proces med at anmelde noget kriminelt, og ikke kender deres eller deres barns menneskerettigheder, hjælp til at gøre krav gældende og til almindelig vejledning i forbindelse med anmeldelsesforløbet.

- I bekræftende fald ønsker jeg at vide i hvilke sager sådanne bisiddere typisk bliver anvendt?

- I benægtende fald ønsker jeg at vide til hvilke instanser borgere så kan henvende sig hos, hvis de ønsker vejledning eller oplysning om deres rettigheder når en forbrydelse er overgået dem eller deres børn.

(Medlem af Inatsisartut Tillie Martinussen, Demokraterne)

Begrundelse

Et retssamfund har pligt til at beskytte og vejlede de borgere, der har behov herfor. I mine øjne bliver borgernes retsstilling svækket, hvis vi som samfund ikke er i stand til at give en ordentlig vejledning til, hvordan borgere, der har været udsat for en kriminel handling eller en anden lovovertrædelse, skal forholde sig hertil.

Man er i forvejen sårbar efter at have været udsat for en kriminel handling, og i en sådan situation skal man kunne stole på, at der i samfundet er nogle mekanismer, der har til hensigt at hjælpe den pågældende igennem den svære periode. Er der ikke det, så er samfundet medansvarlig for et dårligt sagsforløb ovenpå en så dårlig hændelse som en anmeldelse af noget kriminelt der er overgået borgerens børn, eller borgeren selv.

Hvis en kvinde er blevet udsat for voldtægt, så er hun utrolig sårbar, og har brug for hjælp til at anmelde forbrydelsen. Hvilke rettigheder har denne kvinde og hvor kan hun søge vejledning herom?

Eller hvis en mor, der kun taler grønlandsk, opdager, at hendes barn er blevet udsat for et seksuelt overgreb, hvordan finder hun så ud af, hvilke rettigheder hun og hendes barn har, og hvordan kan hun sørge for, at disse rettigheder også bliver tildelt hende og hendes barn.

I sådanne situationer, hvor man er særligt sårbar, har man for alvor brug for, at samfundet træder til med hjælp og vejledning, derfor spørger jeg om dette.

Spørgsmålene bedes besvaret inden for en frist på 10 arbejdsdage.